

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 17.832 van 28 oktober 2008
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 1 juli 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 17 juni 2008 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13 quinquies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 5 september 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. LECOMPTE, die loco advocaat G. VAN DE VELDE voor verzoekende partij verschijnt en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaat C. DECORDIER voor verwerende partij verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn.

Op 14 maart 2006 vraagt verzoeker de Belgische overheid om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

Op 18 september 2006 beslist de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken tot de ontvankelijkheid van de asielaanvraag van verzoeker.

Op 12 maart 2008 wordt de asielaanvraag van verzoeker afgesloten door een beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Tegen de voormelde beslissing van 12 maart 2008 dient verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 3 juni 2008 wordt bij arrest nr. 12.225 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ten aanzien van verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 17 juni 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd wordt:

“(…)

Op 5/06/2008 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen (1)

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 15 (vijftien) dagen.

(…)”

2. Ontvankelijkheid

Verweerder werpt op dat de vordering niet-ontvankelijk is daar verzoeker het vereiste belang ontbeert.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Artikel 75 § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit) luidt als volgt:

“Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus weigert te erkennen en de subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen aan een vreemdeling, geeft de Minister of zijn gemachtigde, overeenkomstig artikel 52/3, § 1, van de wet, aan betrokken vreemdeling een bevel om het grondgebied te verlaten”.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 12 maart 2008 de beslissing tot weigering van het vluchtelingenstatuut en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van verzoeker heeft genomen en dat deze beslissing in beroep werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op 3 juni 2008. Tegen voormelde beslissing werd geen administratief cassatieberoep ingesteld bij de Raad van State binnen de beroepstermijn. Ingevolge het uitvoerbaar worden van deze beslissing wordt in toepassing van artikel 75 § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 ten aanzien van verzoeker op 17 juni 2008 een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13 quinquies) genomen.

Verweerder beschikt in deze over een gebonden bevoegdheid en motiveert terecht door te stellen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen en dat verzoeker illegaal in het Rijk verblijft vermits hij niet beschikt over de bij artikel 2 Vreemdelingenwet vereiste documenten. Dit laatste wordt overigens niet betwist door verzoeker.

Bij een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel vermag de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid niet anders dan in uitvoering van artikel 75 § 2 Vreemdelingenbesluit, opnieuw, na te hebben vastgesteld dat verzoeker, daar hij niet als vluchteling is erkend en hem de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd, zich op illegale wijze op het grondgebied van het Rijk bevindt, een bevel te verlenen het grondgebied te verlaten – asielzoeker, bij wijze van een bijlage 13 quinquies. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan aan verzoeker geen nut opleveren. Er dient daarom vastgesteld te worden dat verzoeker geen belang heeft bij het beroep tot nietigverklaring.

Voor zover verzoeker de mening is toegedaan dat hem geen bevel om het grondgebied te verlaten mocht worden gegeven, nu hij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen heeft ingediend en de desbetreffende aanvraag nog steeds hangende is, wenst de Raad erop te wijzen dat uit het stuk dat verzoeker bij zijn verzoekschrift heeft toegevoegd teneinde te bewijzen dat hij daadwerkelijk een aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen heeft ingediend, blijkt dat deze aanvraag dateert van 30 juni 2008, zodat het verweerder niet ten kwade kan worden geduid hiermee geen rekening te hebben gehouden bij het nemen van zijn beslissing van 17 juni 2008, gezien deze gegevens hem niet bekend waren. Verzoekers argument doet geen afbreuk aan de gebonden bevoegdheid van de gemachtigde van de minister.

Verweerder werpt aldus terecht op dat het beroep niet-ontvankelijk is wegens een gebrek aan belang.

Het beroep van verzoeker is onontvankelijk.

Uit voorgaande blijkt dat de zaak slechts korte debatten heeft vereist. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht en twintig oktober tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.